

De hednakristna i Kongo icke mogna för självstyrelse.

Olägenheterna av Ngounzarörelsen börja avtaga.

Den nyligen hemkomne missionär Grahn berättar om tillståndet i Kongo.

C. W. Grahn.

Min gode vän C. W. Grahn, som nyss hemkommit från Kongo, hälsade på mig härom dagen, och vi samspråkade en stund om ett och annat, som kan hava intresse för Sydpostens läsare.

Missionär Grahn är väl känd bland missionsvännerna här. Han har ju sin familj här i staden, och det är inte länge — ja verkligen, i febr. blir det dock två år — sedan han reste

Föraren erkänner att han var berusad.

Eldaren nekar; överväldigande bevismaterial finnes dock.

Utredningen är nu slutförd angående föraren och eldaren på nedgående nattsnälltåget till Malmö, vilka på grund av onykterhet måste avpolleteras i Södertälje. Enligt vad distriktssekreteraren som verkställt undersökningen, meddelat, har lokföraren nu erkänt, att han vid tillfället ifråga varit berusad, varemot eldaren fortfarande förnekar, att detta varit fallet vad honom beträffar. Enligt distriktssekreterarens förklaring finnes emellertid ett överväldigande bevismaterial mot eldarens uppgifter.

Farlig brand i Luleåhamn.

Katastrof undgicks endast tack vare vindkantring.

Under rådande stark nordvästlig storm utbröt vid tiotiden på lördagsförmiddagen eld i Luleå kol- och materialaffärs stora kolupplag i norra hamnen. Elden uppflammade med stor hastighet och insvepte staden i täta rökmoln. Faran för angränsande kvarter och den tätt bebyggda västra stadsdelen var överhängande. Brandkåren hade ett hårt arbete att begränsa elden och understöddes av härskningsåttor

Nittio procent optimism i Locarno.

Tysklands ställning till N. F. dock ännu oavgjord.

Från Locarno meddela korrespondenterna att optimismen håller i sig. Ja, man anser, att 90 procent sannolikhet talar för att pakten kommer till stånd, och man kan nästan bestämt räkna med ett positivt resultat, då emellertid, som Briand också yttrat, eftergifter måste göras å ömse sidor. Anledningen till de ljusa utsikterna tillskrives dels Italiens förändrade hållning, som förklarat sig beredd att på samma sätt som England ställa sig som garant för Rehn-pakten, och dels en i lördags företagen utfärd i motorbåt på sjön Lago Maggiore, varvid de franska, engelska och tyska representanterna mera familjärt fingo närma sig varandra och stärka den ömsesidiga vänskapen samt öka den goda viljan till fredlig uppgörelse.

Emellertid är frågan om Tysklands ställning till N. F. ännu oklar.

Konferensen har godkänt i dess helhet texten till den beramade pakten och reserverade för ytterligare behandling de två artiklarna rörande garantien för skiljedomsfördragen i öster samt Tysklands inträde i Nationernas Förbund, vilka artiklar ännu icke slutgiltigt avfattats.

Ett betydande närmande har redan ägt rum mellan de olika ståndpunkterna och de grundläggande meningsskiljaktigheterna synas ha betydligt minskats. Man söker nu en formulering, som på samma gång skyddar Frankrikes rättigheter och är antagbar för opinionen i Tyskland.

samt den belgisk-protestantiske missionspastorn d:r Anet, känd från sitt besök i Sverige förra året.

— Hemresan har gått lyckligt, säger missionär Grahn, vädret har varit ypperligt utom 15 timmar från La Palice och till Engelska kanalen, då ett fruktansvärt oväder rasade.

— Hur må kamraterna där ute då?

— Jo, de må bra. Hälsotillståndet har varit gott i Mataddi, och verksamheten har framgång. Gud välsignar vårt arbete där. Men naturligtvis växla skoggor och dagrar om varandra. Det som mest ned-sätter modet för oss, är det gräns-lösa sedefördärv, som råder bland befolkningen och som utsätter även våra troende svartingar för svåra påfrestningar. Prostitutionen pågår öppet, och infödingarna taga så lätt efter de vitas laster. De veneriska sjukdomarna härja fruktansvärt och hota att alldeles tillintetgöra det arma folket, om inte kristendomen får makt med det helt och hållet. Den kristendomslösa civilisationen är inte till stor välsignelse på detta område. Det händer också att vi komma i kollision med "civilisationens" representanter, då vi i kampen mot synden måste hävda sanningens och rättfärdighetens grundsatser.

Annars går nog kolonisationen framåt, och en viss materiell blomstring äger rum. Bland annat byggas nu ett flertal järnvägar, och regeringens läkareverksamhet är värt allt erkännande. Den belgiska regeringen ställer sig också mycket välvillig till vår mission.

— Hur är det med den s. k. Ngounzarörelsen nu?

— Den håller på att lugna sig. Olägenheterna av denna rörelse försvinna mer och mer. Många av dess anhängare, som separerat från missionen återvända nu till de gamla församlingarna.

— Vad är din uppfattning egentligen om denna rörelse? Omdömena äro så olika. Det finns ju t. o. m. sådana, som vilja påstå, att Ngounzaanhängarna äro de enda verkligt helgade kristna där ute.

— Detta är naturligtvis överdrift. Men det måste sägas, att de som höllo sig till den ursprungliga Ngounza och inte råkade ut för de tråkiga avarterna, voro verkligt helgade och gudahängivna människor, som blivit till mycken välsignelse. Man skall besinna, att avgudaväsen-det fick på många håll alldeles dödsstöten. Men så slog de över, som kongonegern så lätt gör, och rörelsen löpte ut i politik och främlingshat, ja i rena sinnligheten.

Numera är det mycket bättre. Dock jäser det ännu. Särskilt vad de nationalistiska strömningarna beträffar, så råder även bland de troende en väldig jäsning.

— Kunna de då inte anses mogna snart för självstyrelse i församlingarna, så att fullt nationella församlingar kunde bildas, vilka kunde styras och underhållas av de hedna-kristna själva?

— Nej, icke ännu, tyvärr. Vi ha arbetat, och arbeta ännu på detta mål, och det är nu 12 år sedan vi hoppades, att infödingarna efter 25 år, från den tiden räknat, skulle kunna bli så pass mogna och stadgade, att de kunde övertaga ledningen och underhållet själva, men det ser inte så ut. Negern är så förfärligt hållningslös, och slår så lätt över, lättledd som han är. Så det blir nog nödvändigt ännu många år, att församlingarna få stå under missionens direkta ledning. Än så länge kunna icke missionärerna göras överflödiga därute.

Grimslöv hittades i fredags eftermiddag vid 6-tiden liggande död i sin förstuga. Det visade sig att hon blivit mördad av någon person som rånat henne på hennes tillhörigheter. Gärningsmannen har troligen med en hammare tilldelat sitt offer två kraftiga slag i huvudet, så att ett ymnigt blodflöde uppstått. Fröken Lang hade lyckats slita sig loss och springa ut i förstugan men där segnat ned död. Mördaren hade därefter först länsat kassalådan och sedan i en chiffonier tillgripit fröken Langs plånbok samt tömt densamma.

Fröken Lang var 54 år gammal. Hon bodde ensam i sin fastighet.

Fingeravtryck ha tagits på såväl kassalådan som plånboken, där pengarna förvarades. De äro så pass tydliga att de kunna tjäna som bevis för mördarens fällande. Polisen lär ha icke mindre än tre olika spår att följa och åtminstone i ett fall hyser man gott hopp ifråga om resultatet.

—o—

Värnpliktigas familjeunderstöd även för utomäktenskapliga barn.

Hos k. m:t har barnavårds mannen i Fränsta distrikt S. Benjamin väckt förslag om vissa ändringar i förordningen om familjeunderstöd under tjänstgöring vid krigsmakten. Grundtanken i förslaget är, att det skulle göras möjligt för moder eller barnavårdsman att vid försumlighet från barnafaders sida söka understöd av statsmedel för utom äktenskapet födda barn. Förslaget har av försvarsministern remitterats till länsstyrelserna för yttrande. Av de inkomna svaren framgår i allmänhet, att man ej har något att invända mot de föreslagna ändringarna. Bl. a. har länsstyrelsen i Kristianstad tillstyrkt förslaget under framhållande av att det samma synes beaktansvärt.

E. N.